

Αγαπητές/οί Συνάδελφοι,

Έχοντας καταθέσει την υποψηφιότητά μου για τις εκλογές ανάδειξης των Εσωτερικών Μελών του Συμβουλίου του Πανεπιστημίου Κρήτης, θα ήθελα να υπενθυμίσω τις θέσεις που είχα διατυπώσει κατά την προηγούμενη εκλογική διαδικασία, απαντώντας σε συγκεκριμένα ερωτήματα του Ενιαίου Συλλόγου Καθηγητών του Πανεπιστημίου Κρήτης στο Ηράκλειο.

1. Ποια θεωρείτε ότι πρέπει να είναι τα χαρακτηριστικά των εξωτερικών μελών του Συμβουλίου;

Τα εξωτερικά μέλη του Συμβουλίου Διοίκησης θα κληθούν να συνδιαμορφώσουν τα πρώτα κανονιστικά κείμενα που θα καθορίζουν τον τρόπο λειτουργίας του Πανεπιστημίου Κρήτης και την σύνδεσή του με την κοινωνία και την οικονομία, σε μία φάση όπου αυτό καλείται να λειτουργήσει υπό καθεστώς αυξημένης αυτοδιοίκησης. Ως εκ τούτου, θεωρώ ότι, τα εξωτερικά μέλη του Συμβουλίου, πρέπει να είναι ακαδημαϊκοί κύρους, με διοικητική και οργανωτική εμπειρία από προηγούμενη θέση ευθύνης, με σύγχρονες απόψεις και βιώματα που θα ενισχύσουν το Πανεπιστήμιο και θα διασφαλίσουν την ανάπτυξη και την πρωτοπορία του. Θα πρέπει, δηλαδή, να είναι αναγνωρισμένες προσωπικότητες που, πέρα από τα ακαδημαϊκά προσόντα και το αδιαμφισβήτητο ήθος και κύρος, θα συμβάλλουν στη δημιουργία κλίματος αγωγής ενδοπανεπιστημιακής συνεργασίας, θα έχουν σχέδιο για την αξιοποίηση των υφιστάμενων δυνατοτήτων του Πανεπιστημίου καθώς και όραμα και προοπτική για την εδραίωση της αριστείας σε αυτό και την διαδραστική σύνδεσή του με την κοινωνία και την οικονομία. Είναι θεμιτό κάποια από τα μέλη αυτά να έχουν νομική κατάρτιση ή εμπειρία σε θέματα οικονομικής διαχείρισης μεγάλων οργανισμών όπως είναι τα Πανεπιστήμια.

2. Ποια θεωρείτε ότι πρέπει να είναι τα χαρακτηριστικά του νέου Πρύτανη;

Ο πρύτανης έχει την ευθύνη της διοίκησης του Πανεπιστημίου. Ως εκ τούτου, θεωρώ, ότι πρέπει να είναι αναγνωρισμένο –και όχι απλά αναγνωρίσιμο- μέλος της ακαδημαϊκής κοινότητας, με κύρος, ήθος, συνείδηση δικαίου, σημαντική διοικητική εμπειρία και με ικανότητες συνεργασίας και συσπείρωσης του επιστημονικού και διοικητικού προσωπικού του Ιδρύματος στον αδιαπραγμάτευτο στόχο που είναι η χρηστή διοίκηση και η πρόοδος του Πανεπιστημίου. Επιπλέον, οι επαγγελματικές και άλλες υποχρεώσεις του δεν θα πρέπει να περιορίζουν την διαθεσιμότητά του και να παρακωλύουν την διεκπεραίωση του πολυσχιδούς έργου του, όπως αυτό καθορίζεται από τις διατάξεις του νόμου, του Οργανισμού και του Εσωτερικού Κανονισμού του Πανεπιστημίου.

3. Ποια θεωρείτε ότι πρέπει να είναι τα χαρακτηριστικά ενός Κοσμήτορα;

Δεδομένων των υπερεξουσιών που προβλέπονται από τον νόμο 4009/2011 για τους Κοσμήτορες, σε όλο το φάσμα των ακαδημαϊκών και εκπαιδευτικών δρώμενων, η επιλογή τους από το Συμβούλιο θα πρέπει να γίνεται με κυρίαρχα κριτήρια την ακαδημαϊκή τους αριστεία και την αποδοχή τους από τα μέλη των οικείων Σχολών. Σε αυτά θα πρέπει να συνυπολογίζονται το δημοκρατικό ήθος, η διαλλακτικότητα, η αποδεδειγμένη διοικητική εμπειρία και οι καινοτόμες ιδέες σε θέματα εκπαίδευσης και έρευνας. Συνακόλουθα, θα ήταν δεοντολογικά ορθό, στον

Οργανισμό του Πανεπιστημίου να συμπεριληφθεί διάταξη, σύμφωνα με την οποία η επιλογή του Συμβουλίου, πλέον των παραπάνω κριτηρίων, θα λαμβάνει υπόψη το αποτέλεσμα συμβουλευτικής ψηφοφορίας της ακαδημαϊκής κοινότητας της οικείας Σχολής.

4. Ποιά θεωρείτε τα σημαντικότερα ζητήματα σχετικά με τον Οργανισμό του Πανεπιστημίου;

Με τον Οργανισμό καθορίζονται τα θέματα της οργανωτικής δομής και λειτουργίας κάθε Ιδρύματος μεταξύ των οποίων σημαντικότερη θέση, πέραν του Στρατηγικού σχεδιασμού, κατέχουν τα παρακάτω.

A) Καθορισμός των κανόνων λειτουργίας του Συμβουλίου του Ιδρύματος, της Συγκλήτου, της Κοσμητεία και των λοιπών συλλογικών Οργάνων και Επιτροπών του Ιδρύματος.

B) Καθορισμός των αρμοδιοτήτων των μονοπρόσωπων οργάνων.

Γ) Καθορισμός των αρμοδίων οργάνων για την οργάνωση και λειτουργία ακαδημαϊκών τμημάτων, εργαστηρίων, κλινικών, κλπ, και των διαδικασιών ίδρυσης, μετονομασίας ή κατάργησής τους, και

Δ) Καθορισμός των ειδικών προσόντων και των προϋποθέσεων επιλογής και εξέλιξης των μελών ΔΕΠ του Ιδρύματος και θέσπιση κανόνων δεοντολογίας για όλα τα μέλη της Ακαδημαϊκής Κοινότητας.

Τα σημεία αυτά θεωρώ ότι αποτελούν τους ακρογωνιαίους λίθους για την οικοδόμηση της ταυτότητας του Πανεπιστημίου διότι συμβάλλουν στη χρηστή διοίκησή του, δεδομένου ότι περιορίζουν τις υπερεξουσίες των μονοπρόσωπων οργάνων και την σύγχυση αρμοδιοτήτων μεταξύ των Συλλογικών Οργάνων Διοίκησης, και ταυτόχρονα διασφαλίζουν την ποιότητα και την ανταγωνιστικότητα των παρεχόμενων σπουδών.

5. Τι άποψη έχετε για την εσωτερική διάρθρωση του Πανεπιστημίου σε Σχολές και Τμήματα;

Τα Τμήματα πρέπει να διατηρήσουν τον ακαδημαϊκό και ερευνητικό χαρακτήρα τους και να έχουν κυρίαρχη γνώμη για τα ακαδημαϊκά θέματα καθώς και για την οργάνωση και το περιεχόμενο των Προγραμμάτων Σπουδών. Δηλαδή, το Τμήμα πρέπει να εξακολουθήσει να είναι η ακαδημαϊκή μονάδα βάσης, η οποία θα είναι υπεύθυνη για την διαμόρφωση του προγράμματος Σπουδών και την αξία των πτυχίων, ενώ η Σχολή θα πρέπει να εποπτεύει την λειτουργία των Τμημάτων, να μεριμνά για την συνεκτικότητα των γνωστικών τους αντικειμένων και να προωθεί και διασφαλίζει την μεταξύ τους συνέργεια σε ερευνητικό και εκπαιδευτικό επίπεδο. Αναμόρφωση των Σχολών θα πρέπει να γίνεται μόνο μετά από αιτιολογημένη πρόταση της αρμόδιας Γ.Σ. και με τεκμηρίωση των ακαδημαϊκών κριτηρίων.

6. Τι άποψη έχετε για τις συγχωνεύσεις ΑΕΙ ή και ΤΕΙ στην Κρήτη;

Τα Εκπαιδευτικά και Τεχνολογικά Ιδρύματα της Κρήτης έχουν μία πορεία 29 (ΤΕΙ) και 35 (Πανεπιστήμιο, Πολυτεχνείο) ετών αντίστοιχα, κατά την διάρκεια των οποίων το καθένα διέγραψε την δική του ιστορία προσαρμόζοντας τον στρατηγικό του σχεδιασμό στις απαιτήσεις της αποστολής του. Το έργο των Ιδρυμάτων αυτών είναι αναμφισβήτητα συμπληρωματικό ενώ η διασπορά τους ανά την Κρήτη προσδίδει ιδιαίτερη αξία στον τοπικό κοινωνικό και αναπτυξιακό ρόλο του καθενός από αυτά. Η συγχώνευση των ιδρυμάτων αυτών θα δημιουργούσε, στις

πλείστες των περιπτώσεων, ένα περίεργο μωσαϊκό ειδικοτήτων από τις πλέον εφαρμοσμένες έως τις αμιγώς θεωρητικές, δηλαδή ένα πύργο της Βαβέλ με δυσεπίλυτα προβλήματα συνεννόησης και ακαδημαϊκής συνέργειας. Το γεγονός αυτό σε συνάρτηση με την αντικειμενική αδυναμία συγκέντρωσης όλων αυτών των δραστηριοτήτων σε ένα χώρο, που αμβλύνει τις διαφορές, περιορίζει ακόμα περισσότερο τα πιθανά οφέλη ενός τέτοιου εγχειρήματος. Υπό τις παρούσες συνθήκες, θεωρώ ότι η καλλίτερη στρατηγική είναι η αξιοποίηση των υφιστάμενων δυνατοτήτων του κάθε ιδρύματος, που αποτελούν τη συνισταμένη των δυνατοτήτων του ανθρώπινου δυναμικού του και των υποδομών του, προκειμένου να υπάρξει συνέργεια και διαδραστική συνεργασία τόσο σε επίπεδο Προγραμμάτων Σπουδών όσο και σε επίπεδο Έρευνας. Όμως, συγκεκριμένες ενδο-ιδρυματικές ανακατατάξεις θα έχουν σίγουρα βελτιωτικά αποτελέσματα και ως εκ τούτου είναι θεμιτές.

Μαρουδιώ Κεντούρη

Καθηγήτρια

Τμήμα Βιολογίας Πανεπιστημίου Κρήτης